

LA CIUTAT DE MAÓ ACULL L'EXPOSICIÓ SOBRE L'ARQUITECTE GIRONÍ JOSEP CLARET I RUBIRA

Girona, 17 de febrer de 2009 – La sala d'exposicions del Claustre del Carme de la ciutat de Maó serà l'espai que acollirà l'exposició **Josep Claret, arquitectura a Menorca 1939 – 1957**, del 19 de febrer al 19 de març de 2010. L'exposició fruit d'una col·laboració entre la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i de la Demarcació de Menorca del Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears, ja es va poder veure a la sala d'exposicions de la Pia Almoïna fins el passat mes de gener coincidint amb la que va organitzar el Museu d'Història de la Ciutat dins els actes de l'Any Claret.

La mostra ha estat comissariada per l'arquitecte Joan Gomila en col·laboració amb l'Arxiu Històric de la Demarcació, i presenta els plànols dels projectes més interessants concebuts a l'illa de Menorca per Josep Claret, tant de les obres públiques com de les privades, executats durant els anys de la postguerra. Es mostren també documents originals del Pla Claret, primer document urbanístic general de la ciutat de Maó.

Josep Claret va ser l'iniciador de l'arquitectura turística a l'illa de Menorca. Com a arquitecte municipal de Maó va elaborar el primer pla general d'una ciutat illenca, va esponjar el centre històric per crear noves places urbanes i va dibuixar i construir la costa de ses Voltes, principal connexió entre el port i la ciutat. A la vegada, va projectar la modernització de les cases de trast i va construir els primers grans xalets a l'extraradi de la ciutat, amb la qual cosa va crear un estil arquitectònic propi al centre de Maó.

Amb aquesta mostra, la Demarcació de Girona segueix exportant el fons professional d'arquitectes que és custodiat pel seu Arxiu Històric amb la voluntat de donar a conèixer l'arquitectura realitzada pels arquitectes del seu àmbit d'actuació.

Josep Claret i Rubira, titulat a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona l'any 1933, va exercir la professió durant cinquanta anys. Els seus inicis varen estar marcats per la col·laboració amb l'arquitecte racionalista Josep Lluís Sert, de la mà del qual s'inscriu en el **GATCPAC** (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés d'Arquitectura Contemporània). En aquests anys, col·labora en la premsa difonent l'arquitectura del Moviment Modern a Girona i construeix els edificis més reconeguts de la seva carrera: el **Xalet Tarrús**, la **Casa Coll** i la desapareguda **Casa Pla**, entre d'altres. L'esclat de la Guerra Civil suposa un gir en la seva carrera professional, que el porta a residir a Maó des de 1939 fins ben entrats els anys cinquanta. En aquesta ciutat exerceix com a arquitecte municipal i hi projecta obres tan emblemàtiques com **la costa de Ses Voltes (1953)**, **l'escala monumental d'enllaç entre el Passeig Marítim i el moll (1955)** i **l'Hotel Port Maó (1956)**. El seu retorn definitiu a Girona coincideix amb el creixement econòmic dels anys seixanta, en el qual la seva obra hi té un paper destacat. En aquests anys simultaneja urbanitzacions i plans parcials a la Costa Brava amb el seu paper com a arquitecte escolar de la província. D'aquests anys són també obres tan conegudes a la ciutat de Girona com **l'Institut Vicens Vives**, **l'església de Sant Salvador d'Horta** i els **blocs veïns de la Devesa**.

Crèdits imatge: Fàbrica d'Embotits Soler / Fàbrica Simon SA. C. Barcelona, 147. Girona, 1933. Ampliació 1937. AHCOAC.

Per a més informació:

Vanessa Masip. Departament de Comunicació - Demarcació de Girona del COAC.

Tel. 972 412 896 – A/e: premsa.gir@coac.cat

Sala de Premsa: http://www.e-coac.org/premsa/e-coac_noticies